

gemsundersøgelser regnes således f.eks. udtagelse af blodprøver og sikring af hår eller spytpåv, jf. betænkning nr. 1104/1987 om legemsindgreb under efterforskning, side 38 ff.

En forudsætning for optagelse af en person i DNA-profilregisteret vil således være, at retsplejelovens betingelser for foretagelse af en legemsundersøgelse har været opfyldt i den straffesag, der danner grundlag for registreringen.

De materielle betingelser for legemsundersøgelse af *sigtede personer* fremgår af retsplejelovens § 792 a, stk. 2. Heraf følger, at der for det første stilles krav om *begrundet mistanke* mod den pågældende, jf. § 792 a, stk. 2, nr. 1. Mistankekravet ved legemsundersøgelse er således det samme som ved varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, jf. betænkning nr. 1104/1987, side 52.

Dernæst er det i almindelighed en betingelse, at den pågældende er sigtet for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre *fængsel i 1 år og 6 måneder* eller derover, jf. § 792 a, stk. 2, nr. 1. Da det foreslås, at der alene skal ske registrering på baggrund af sigtelse for en eller flere af de alvorlige forbrydelsestyper, der opregnes i forslaget § 2, stk. 2, nr. 1, vil kriminalitetskravet være opfyldt i alle sager, hvor registrering i et DNA-profilregister vil være mulig.

Endelig er det en forudsætning, at indgrebet antages at være af *afgørende betydning for efterforskningen*, jf. § 792 a, stk. 2, nr. 2. Dette indikationskrav indebærer, at legemsundersøgelse alene kan foretages, hvor alternative efterforskningsskridt ikke kan benyttes eller vil være uforholdsmæssigt besværlige. Der vil således alene kunne tilvejebringes og registreres en DNA-profil af en sigtet person, hvis udtagelsen af det biologiske materiale har haft afgørende betydning for efterforskningen af sagen, hvori personen er sigtet.

Samtykker en sigtet person i en legemsundersøgelse, f.eks. i form af en blodprøve, indebærer samtykket ingen fravigelse af de materielle krav i retsplejelovens § 792 a, stk. 2, til kriminalitetens karakter, mistankens styrke og indikationen for legemsundersøgelsen. Også hvor sigtede samtykker, vil der således alene kunne ske registrering af vedkommendes DNA-profil, hvis betingelserne i retsplejelovens § 792 a, stk. 2, er opfyldt.

Retsplejelovens indikationskrav for legemsundersøgelse har den konsekvens, at der vil kunne forekomme situationer, hvor en person sigtes for en af de forbrydelsestyper, som opregnes i lovforslagets § 2, stk. 2, nr. 1, uden at der vil kunne tilvejebringes en DNA-profil af vedkommende. Dette vil kunne tænkes

i sager, hvor der aflægges tilståelse eller ikke er efterladt et biologisk spor.

Der vil således kunne forekomme sager, hvor en person sigtes og eventuelt dømmes for en eller flere af de relevante forbrydelsestyper, uden at det vil være muligt at optage den pågældende i DNA-profilregisteret, idet indikationskravet for legemsundersøgelse ikke er opfyldt. Hvis der skal skabes mulighed for at optage personer i registeret også på grundlag af sager, hvor det ikke har været af afgørende betydning for den konkrete sag at få udtaget f.eks. en blodprøve, vil det forudsætte en ændring i retsplejelovens bestemmelser om legemsundersøgelser. Det skal hertil bemærkes, at man i retsplejelovens § 792 b, stk. 1, netop har fraveget det normale indikationskrav for legemsbesigtigelser i retsplejelovens § 792 a, stk. 1, nr. 2, således at fingeraftryk og personfotografier kan optages, uden at der er behov for det i den konkrete sag. Retsplejelovens § 792 b, stk. 1, er indsat med det formål at give politiet mulighed for at optage fingeraftryk og personfotografier alene med henblik på registrering, jf. betænkning nr. 1104/1987, side 53 f.

Justitsministeriet finder, at en eventuel ændring af indikationskravet i retsplejelovens regler om legemsundersøgelse i givet fald bør ske på grundlag af principielle overvejelser, som bl.a. bør foretages under inddragelse af Strafferetsplejeudvalget.

For så vidt angår kompetencen til at træffe afgørelse om legemsundersøgelse sondres der i retsplejeloven mellem mildere og mere indgribende former for legemsundersøgelse.

Det er politiet, der træffer afgørelse om foretagelse af mildere former for legemsundersøgelse af en sigtet person i form af nærmere undersøgelse af legemets ydre, sikring af prøver herfra (f.eks. negleskrab og hår) og udtagelse af blodprøver, jf. retsplejelovens § 792 c, stk. 1, og betænkning nr. 1104/1987, side 56. Den sigtede kan dog i medfør af retsplejelovens § 746, stk. 1, indbringe spørgsmålet om indgrebets lovlighed for retten.

Afgørelse om foretagelse af andre legemsundersøgelser af mere indgribende karakter, herunder undersøgelse af legemets hulrum og udtagelse af vævsprøver, træffes efter retsplejelovens § 792 c, stk. 2, af retten. Såfremt indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, kan politiet dog træffe beslutning om foretagelse af indgrebet, som snarest muligt og senest inden 24 timer skal forelægges retten til godkendelse, jf. retsplejelovens § 792 c, stk. 3.

Der kan alene foretages legemsundersøgelse af en *ikke-sigtet* person, såfremt denne har meddelt samtykke til indgrebet, jf. retsplejelovens § 792 d, stk. 1.